

# Fenomen

– Mikail Dede · 14 Nisan 2016

---

Sen bir tür ağaçkesen, o ne'ki dersin, düşünme boş ver, zaten aklın emaneten, bize derler centilmen, bizi görünce ver kendine çeki düzen, adam sandık, verdik selam nezaketen, sandı kendini fenomen... Duruşu sanki akademisyen, sanır kendini başöğretmen, gören sanır eleştirmen, zira işsiz muhtemelen, her sözü birer Kanserojen, klavye başında oturmaktan,, şişmiş davul gibi göbekten, boş ver bunları tut bir diyetisyen... Yaşlı sayılır belki tıbben, ama çocuk daha zihnen, fırlar öne başı şofben, benzer ayıya şeklen, gizlice giyer sütyen, bozuk niyeti kökten, tutmuş İnternet'i mesken. Tipi misali böğürtlen, sanır kendini dövüşken, aslında beyni artezyen, akli fikri de bükülgen, ıslah olmaz ebediyen, bak diyorum cidden, sana yakışır fondöten... Dönemi devoniyen, ...sözü siyanojen, yalancılıkta ise rekortmen, fikri zikri hep değişken, zekası geçememiş öte kambriyen, buna şahidiz cümleten, biliriz seni ayrı türden...

Suskun//